

Maurizio Duranti

Maurizio Duranti 1949'da Floransa'da doğdu; 1976'da Mimarlık Fakültesi'nden mezun olan tasarımcı Cenova'da Mimarlık Fakültesi'nde ve Milano'daki Avrupa Tasarım Enstitüsü'nde 1984'den 1989'a kadar öğretim görevlisi olarak çalıştı. Duranti, 1987'den beri Milano'da yaşıyor ve 1990 yılından bu yana endüstriyel tasarımla ilgileniyor.

Maurizio Duranti was born in Florence in 1949. A designer who graduated from School of Architecture in 1976, served as a member of faculty from 1984 until 1989 at the School of Architecture in Geneva and European Design Institute in Milan. He is involved in industrial design since 1990 and has been living in Milan since 1987.

Duranti'nin çalışmaları arasında; yenilikçi özellikleri dolayısıyla ulusal ve yabancı basında sıklıkla yayımlanmış olan binaların plan ve projeleri, sergi standları ve showroom'ların yerleşimleri var. Tasarımcı, 1990'dan beri çabalarını endüstriyel tasarıma yoğunlaştırmış olup; her türlü hammadde ve üretim teknolojilerini kullanarak önde gelen evde kullanılan ürün imalatçıları için çok sayıda başarılı ürün yaratmıştır.

1996, '97, '98, 2003 ve 2005'te ABD'de İYİ TASARIM ÖDÜLLERİ'nde başarı kazanmış ve 1998'de "18. Milano Altın Pusula Ödülü" verilerek onore edilmiştir.

Kendisinin tasarladığı çok sayıda ürün, tüm dünyadaki Chicago'da Athenaeum, Tokyo Bunkamura Tasarım Koleksiyonu, Monaco Baviera Neue Sammlung Müzesi, Gent Tasarım ve Dekoratif Sanatlar Müzesi, Londra'da Victoria & Albert Müzesi gibi tanınmış müzelerin kalıcı koleksiyonlarında bulunmaktadır. Ulusal ve dış basında eserleri ile ilgili olarak yayımlanan makaleler yanında, hakkında kitaplar da yazılmıştır. "Maurizio Duranti, Design Adventures", D.Baroni, Agepe 1991 and "Maurizio Duranti, Designs and Design", D.Baroni, I MENIR series, Ed. L'Archivolt, 1993.

Kişisel sergilerinden bazıları: "Handy Articles in Wood and Ceramic" (Milan 1988), "The Mediterranean Home" (Bologna 1991), "Adventure Planning" (Bologna 1991), "La stanza della sposa" (Bologna 1991), "Household Rituals" Milan 1992 and

Among his realisations are the planning and design of building structures, the fitting out of exhibition stands and showrooms which have frequently been published by the national and foreign press for their innovative features. Since 1990 he has concentrated his efforts on industrial design and has created many successful products for leading manufacturers of household products adopting all types of raw materials and productive technology.

In 1996, '97, '98, 2003 and 2005, he received acknowledgements at the GOOD DESIGN AWARD in the U.S.A. and was honoured at the award giving of the "18th Gold Compass of Milan" in 1998.

Numerous products designed by him are present in permanent collections of well-known museums throughout

Frankfurt 1993), Going Home (San Francisco, Houston 1993), Abitare il Tempo (Verona, quasi tutte le edizioni), Good Design (Chicago '96, '97, '98-2003). Kendisi ayrıca İtalya, Almanya, A.B.D., Japonya, Kore, Avustralya, İspanya ve Belçika'da çeşitli ortak sergilere katılmıştır. Üretim prosesleri ve hammaddelerin fiziksel olanakları üzerinde derin bilgiye sahip olsa da; teknoloji yerine anlatıcı görüntü türlerini yeğleyen Duranti'nin eserleri günlük yaşam ile yarışan ironilerle dolu.

Vitrifiye sektörünün öncü firmalarından Çanakçılar Seramik'in Ceravit markası için Slim Line banyo serisinin tasarlayan Duranti, yarattığı seri için; çok sade, şık, çarpıcı ve ince hatlara sahip bir tasarım diyor. Slim'de ortaya koymak istediğinin herkes tarafından anlaşılabilir çok basit bir şey yapmak olduğunu söyleyen tasarımcı, Slim'i sadece Türkiye'de satılması için yapmadığını, evrensel bir ürün yaratmaya çalıştığını belirtiyor. 'Bir tasarımcı için önemli olan üretim aşamasıdır ve üreticinin tasarımcıyı anlamasıdır' diyen Duranti, Creavit'te bunu bulduğunu ve geleceğe dair birliktelik kararı alınırsa Creavit felsefesi ile Maurizio Duranti felsefesinin kesiştiği noktaların artacağını ve yeni koleksiyonların hayata geçirileceğini belirtiyor.

the world: Athenaeum in Chicago, Bunkamura Design Collection of Tokio, Neue Sammlung Museum of Monaco Baviera, Museum of Design and Decorative Arts of Gent, Victoria & Albert Museum in London. As well as many articles published on his works by the national and foreign press, his monographs have also been edited: "Maurizio Duranti, Design Adventures", D.Baroni, Agepe 1991 and "Maurizio Duranti, Designs and Design", D.Baroni, I MENIR series, Ed. L'Archivolto, 1993.

Of his personal exhibitions we recollect: "Handy Articles in Wood and Ceramic" (Milan 1988), "The Mediterranean Home" (Bologna 1991), "Adventure Planning" (Bologna 1991), "La stanza della sposa" (Bologna 1991), "Household Rituals" Milan 1992 and Frankfurt 1993), Going Home (San Francisco, Houston 1993), Abitare il Tempo (Verona, quasi tutte le edizioni), Good Design (Chicago '96, '97, '98 e 2003). He has also participated in several joint exhibitions in Italy, Germany, U.S.A., Japan, Korea, Australia, Spain and Belgium. His creations narrate imaginary stories and are full of irony which compete with everyday life. Although he has profound knowledge of productive work processes and the physical possibilities of raw materials, instead of technology he favours a narrative type of image.

Duranti, who designed the Slim Line bathroom line for Creavit brand for one of the leading firms in the vitreous ware sector, Çanakçılar Seramik, describes the series he created a design very plain, elegant, striking, having fine lines. The designer, who states that what he seeks to present with Slim is to create a very simple thing which can be understood by everyone, says he did not create Slim just to be sold in Turkey, but that he attempted to generate a universal product. Duranti, who says, 'What is important for a designer is the production stage and the producer's understanding the designer', adds that he found this with Creavit and in case of collaboration in the future, the points where the Creavit philosophy and Maurizio Duranti philosophy intersect will increase and new collections will be launched.

A Global Road Map for Ceramic Materials and Technologies

Forecasting the future
of Ceramics.....

The Lamberti Tower, an exquisite example of the Romanesque period, dominates the city of Verona from a height of 83 metres standing next to the "Comune" Town Hall.

The construction dates back to 1172 and was completed in 1464 with an elegant belfry from which you can enjoy a breathtaking view

International Ceramic Federation

2nd INTERNATIONAL CONGRESS ON CERAMICS

Promoted by
European Ceramic Society

E C E R S

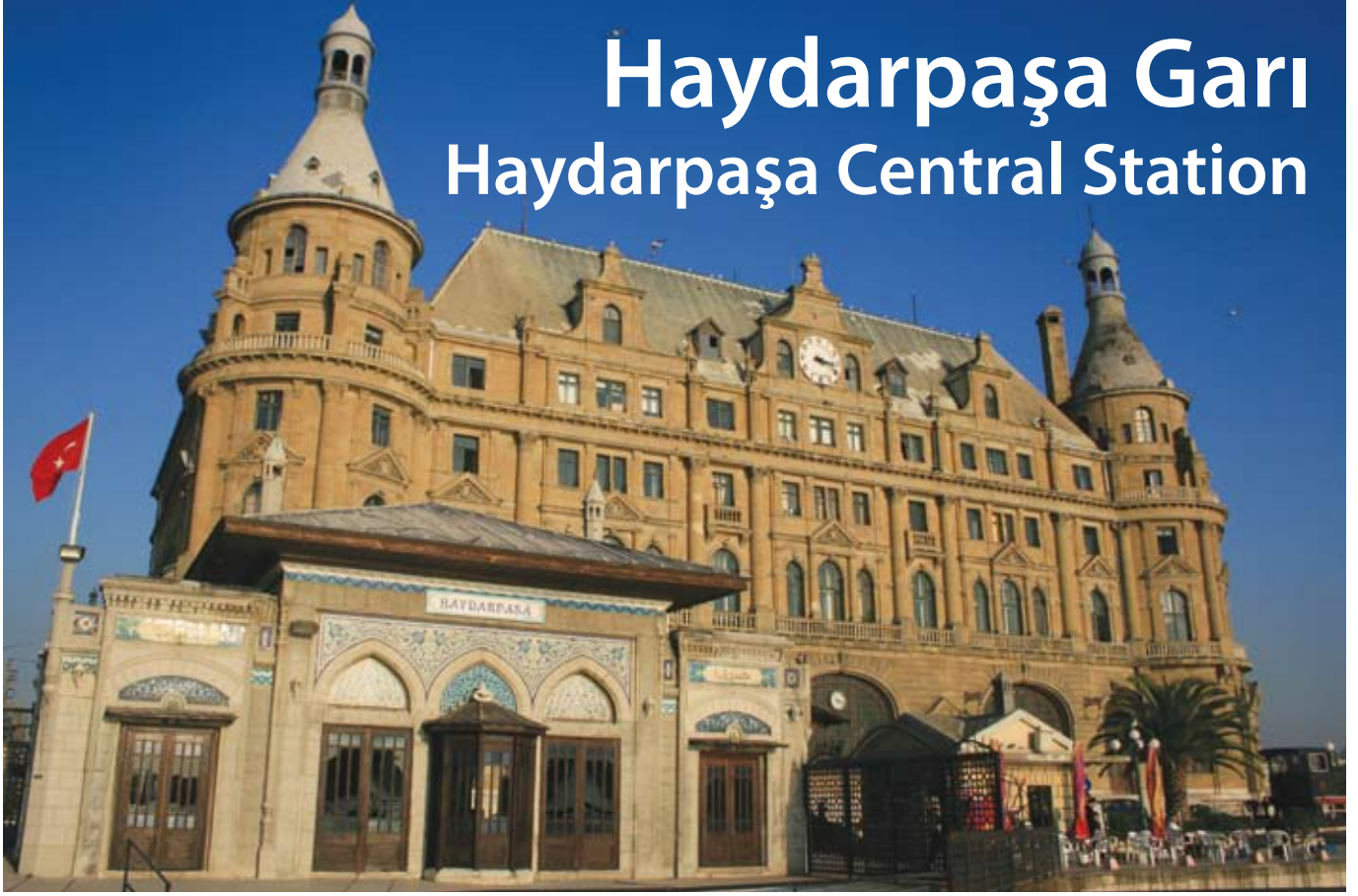
and
Ceramic Society of Japan
American Ceramic Society

organized in cooperation with
Italian Ceramic Society

VERONA
June 29 - July 3, 2008

Palazzo della Gran Guardia

www.ICC2.org

Haydarpaşa Garı

Haydarpaşa Central Station

İstanbul'un Anadolu ve Ortadoğu'ya açılan ilk kapısı (garı) olan Haydarpaşa Gar Binası inşaatına devrin Osmanlı padişahı II. Abdülhamit (1842-1918) döneminde 30 Mayıs 1906 tarihinde başlanmış ve 19 Ağustos 1908'de tamamlanarak hizmete girmiştir. Binanın bulunduğu sahaya Selimiye Kışlası'nın yapımında büyük emeği geçen Padişah III. Selim'in paşalarından Haydar Paşa'nın adı verilmiş ve bundan sonra bu yere yapılan bina da bu adla anılagelmiştir.

Binanın inşaatı 'Anadolu- Bağdat Şirketi' adı altındaki bir Alman şirketi tarafından gerçekleştirilmiş; ayrıca Şirketin Genel Müdürü Bay Hünken'in teşebbüsü ile garın önüne bir mendirek inşa edilmiş, Anadolu'dan gelen ve Anadolu'ya gidecek vagonlar için ticari eşya yükleme ve boşaltma tesisleri ve silolar yapılmıştır.

Binanın mimari proje etüd safhasında çok çeşitli etüdlere yapılmış, ancak iki Alman mimarı olan Otto Ritter ve Helmuth Conu tarafından hazırlanan proje yürürlüğe girmiştir. Binanın inşaatında Alman ustalarla birlikte İtalyan taş ustaları da çalışmıştır.

Gar binası başlangıçta 2.525 m² alana kurulmuş ve bugünkü kapalı kısımları ile birlikte 3836 m²'lik bir alana yayılmıştır. Gar, özellikle binasının mimari özellikleriyle muhteşem bir sanat eseridir. Gar binası, Orta Avrupa Barok, Alman Rönesans ve Neo-Klasik mimari örneklerinden izler barındırmaktadır. Her biri 21 metre uzunluğunda 1.100 adet suya karşı dayanıklı ahşap kazık üzerine inşa edilmiş ve bu kazıklar buharlı şahmerdan ile çakılmıştır. İnşaatında 2.500 m³ lefke taşı, 13.000 m³ beton, 1.140 ton demir, 500 m³ kereste, 19.000 mt sert ağaç ve 6.200 m² arduvaz çatı kaplaması kullanılmıştır. Binanın çatısı ahşap olup

The construction of Haydarpaşa Central Station building, which was Istanbul's first gate opening to Anatolia and the Middle East, was started on May 30, 1906 during the reign of Ottoman Sultan Abdülhamit II (1842-1918) and was completed and launched on August 19, 1908. The name of Haydar Paşa (Haydar Pasha), one of Sultan Selim II's pashas who had major contributions to the construction of Selimiye Barracks, was given to the area where the building is located; hence the building constructed in the area has started to be called by that name.

The construction of the building was carried out by a German company named 'Anatolia-Baghdad Company'; a breakwater was built in front of the station with the initiative of Mr. Hünken, General Manager of the company, and also commercial cargo loading and unloading facilities and silos were built for wagons coming from and going to Anatolia.

A large number of surveys were done during the architectural design survey phase of the building and eventually the plan prepared by two German architects, Otto Ritter and Helmuth Conu, being chosen.

Italian masons have worked in the construction of the building alongside of German craftsmen. In the beginning, the central station building was installed on an area of 2,525 m², spreading

Alman mimarisinde çok kullanılan dik çatı şeklindedir. Güney cephesinin çatı hizasında yer alan barok düzenli alınlıkta büyük bir saat yer almaktadır. Tekerlekli kartal kanadı ile süslü olan saatin kadranı, Alman Demiryolları'nın simgesi olarak bilinir. Bu motif, daha sonraları ölçümlenerek Türk Demiryolları'nın da simgesi olarak kabul edilmiş.

I. Dünya Savaşı'nda Anadolu'ya sevk edilmek üzere gar binasında depolanan cephaneler 1917 tarihinde yapılan bir sabotaj sonucu infilak ederek büyük bir yangın çıkarmıştır. Gar binası yangını ile birlikte garda harekete hazır bekleyen ve gara girmekte olan cephane ve asker dolu çok sayıda vagon da bu arada yok olmuş, binanın çatısı imha olmuş ve diğer bölümleri de hasara uğramıştır.

Akabinde yapılan bazı onarım ve değişikliklerle gar binası ve çatısı bugünkü görünümünü almıştır. 1979 tarihinde ise Haydarpaşa mendireğinin biraz açığında akaryakıt yüklü "Independenta" adlı tankerin bir başka gemi ile çarpışması sonucu meydana gelen patlamada O. Linnemann tarafından gerçekleştirilmiş olan çok değerli kurşunlu vitraylar hasara uğramış ve bu olaydan sonra pencereler derhal aslına uygun olarak onarılmıştır.

Hizmete açıldığından beri çok büyük çapta bir restorasyon geçirmemiş olan gar binası Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları (TCDD) yetkililerince eski eseri koruma ve kurtarma çabasında gösterdikleri teşebbüs sonucu 1976 yılında geniş çapta onarıma alınarak, 1983 yılı sonunda dört dış cephe ile iki kulenin restorasyonu tamamlanmıştır.

over 3,836 m² over its present covered sections. The station is a magnificent work of art especially thanks to the architectural features of the building. The station building bears traces from Central European Baroque, German Renaissance and Neo-Classical architecture. It was built on 1,100 waterproof wooden piers each 21 meters long; these piers were driven by a steam jackhammer. 2,500 m³ lefke stone, 13,000 m³ concrete, 1,140 tons steel, 500 m³ wood, 19,000 mt hard wood and 6,200 m² slate roofing were used in the construction. The roof of the building is wood in the form of vertical roof, largely used in German architecture. There is a large clock on the baroque style fronton aligned with the roof of the southern façade. The dial of the clock decorated with a wheeled eagle wing is known as the symbol of German Railways. This motif was subsequently measured and accepted as the symbol of Turkish Railways as well.

The ammunition stored at the railway station to be shipped to Anatolia in World War I exploded, leading to a big fire as a result of sabotage in 1917. In the fire, many wagons waiting for departure at the station and entering the station full of ammunition and soldiers were destroyed together with the roof of the building and other parts of the building were damaged.

With certain repairs and changes made thereafter, the station building and its roof has gained its present look. In the explosion which took place in 1979 due to a collision of a tanker named "Independenta" carrying oil off Haydarpaşa breakwater, highly valuable lead stained glasses, the works of O. Linnemann, were damaged and the windows were immediately repaired true to their original form after this incident.

The central station building, which has not gone through a major restoration since its launch, was placed under a major overhaul in 1976, thanks to the initiative of Republic of Turkey State Railways Authority (TCDD) officials, as part of their efforts in the field of conservation and recovery of historical works, and the restoration of the four exterior façades and two towers was completed at the end of 1983.